

бѣше природата на Арбака, той малко са покъртяше привида на каквито и да сѣ бѣдствія, но превъсходны впечатленія оставяше на душата му сичко що е велико и високо; състраданіето което осѣщамы за други иматъ едно однородно начало съ нашытъ свойства. Геройтъ не са почудя толкози когато гледа бѣдствіята на противника си, колкото когато глѣда търпението и твърдостята му въ тѣхъ. Сичкы осѣщамы жалость и самъ Арбакъ, ако и природно злоторентъ былъ е причастенъ на прѣстѣта отъ които смы сичкы създадени. Ако бы той могълъ да сполучи штоо Главкъ да припознае писмено отдаваното нему прѣстѣпление, туй приознаване бы имало сила поголѣма отъ самото рѣшеніе на сената не само за да го отстраня за секоги отъ Юна, но и да унищожы сѣка възможность за открываньето на истинныя злодѣецъ. Туй ако бы могълъ той да сполучи тогасъ той бы направилъ сѣкаквы жертвы и подвигы за да го спасе; отъ тѣзи минута той престанѣ да мрази съперника, желаніето за отмѣствяване са смали, той мѣчаше жертвата си вече не отъ вражда но като препатствіе което пречи на плановѣтъ му. Заради туй той постоянно стуваше да дѣйствува за да ускори чрезъ кознытъ си затриваньето на челоуѣка, бѣдствіето на когото бѣше потрѣбно за сполуката на намѣреніята му; ето защо той, ако и свѣливно и съ престорена жалость принасяше свидѣтелството си чрезъ което са осѣждаше Главкъ, тайно обаче чрезъ свещеницытъ раздразише негованіето на народа, който даваше спѣкы на милосѣрдіето на Сената.

Като отиде въ къщата на Юлія, той ѣ съобщы исповѣданіето на безокото момиче, и лесно сполучи за да укроти укореніето на съвѣстѣта, която за смаяване на прѣстѣплението на Главка принуждаваше ѣ да исповѣда че е участвувана въ причиннытъ които му докарахъ полудата. И той лесно си сполучи цѣлѣта, защото тщеславното сърце на тѣзи жена обичаше повече славата и щастіето на Главка отъ колкото самаго него; тя не осѣщаше вече страсть къмъ челоуѣкъ злочестъ вече, тя са ридваше даже за злополучіето му косто унижаваше съперницата ѣ че ако Главкъ не ще колѣничъ вече предъ мене, но и Юна вече не ще може той да обыча.» Тѣзи едната мисль ѣ утѣшяваше ѣ ѣ отърваше отъ сѣко укореніе на съвѣстѣта заради бѣдствіето на аенинина; но като непостоянна и повърхностна, тя зе да намѣрва удоволствіе на внезапнытъ и рѣшителны учтивости отъ страна на Клодія, и тя не отхвърляше възможностьта на оженваньето си за единъ благороденъ, колкото и да бѣхъ неговытъ чувства низкы, за да не бѣди заподозрѣна публично че е о-